

братство“. Проявява творческа дарба и пише поезия. Свири на китара и под нейния акомпанимент се раждат песни по мелодии на Учителя. Нейното творчество обхваща 700 стиха и множество есета, които очакват да бъдат отпечатани. Домът и дървена къща от кв. Изгрев в град София става притегателен център за много търсеци души, така е било до нейното нейното заминаване от този свят през 1981 година. Ето и нейното мото: *“Аз гледам в човека доброто, Божественото в него. Отделните прояви са нещо преходно, на тях не се спирам!”*

За Петър Дънов

/1864-1944/

Петър Дънов е духовен учител с мисия да предаде на българския народ Божественото учение на Бялото Братство основано на христовата любов. Той е създател на Окултна Школа и комунално селище в кв. Изгрев гр. София. Учението Му има последователи от цял свят, които са организирани в братски общности. В нашето съвремие

Петър Дънов е най-печатания и превеждан български автор. За мащабите на делото може да се съди по отпечатаното слово, което обхваща 5 000 беседи, лекции и разговори, които са документирани в около 500 тома. Ученето на Бялото Братство има приложен характер, който включва около 200 песни и мелодии, множество молитви, формули, физически и психически упражнения, панеритмията - уникална система за социална хармония и е цялостна система за възпитанието на човека. Със своята пълноценност и създадено общество от последователи Учението дава начало на Нова човешка планетарна култура, основана на принципите на христовата любов, социалния мир и общочовешко и универсално братство.

Най-големите авторитети на ХХ век се прекланят пред делото на Петър Дънов. Айнщайн заявява: *„Цял свят се прекланя пред мене, аз пред Учителя Петър Дънов“*.

Нови пазар, 27 ноември 1900 г.

Добрата молитва

„Господи, Боже наш, Благий ни Небесен Баща, който си ми подарил живот и здраве, да ти се радвам, моля те, изпроводи ми Духа Си, да ме пази и закриля от всяко зло и лукаво помишление.

Научи ме да правя Твоята воля, да осветявам Твоето име и да Те славословя винаги.

Осветявай духа ми, просвещавай сърцето ми и ума ми, да пазя Твоите заповеди и повеления.

Вдъхвай в мен с присъствието си чистите си мисли и ме упътвай да ти служа с радост.

Животът си, който посвещавам на теб за доброто на моите братя и близни, Ти благославяй.

Помагай ми и ми съдействай да раста във всяко познание и мъдрост, да се уча от Твоето Слово и да пребъдвам в Твоята Истина.

Ръководи ме във всичко, което мисля и върша за Твоето име, да е за успеха на царството Ти на Земята.

Храни душата ми с Небесният хляб, укрепявай ме със силата Си, да успявам в живота си.

Като ми даваш всичките твои благословения, приложи Любовта Си да ми е вечен закон.

Защото е Твое царството и силата и славата завинаги. Амин.”

Прага на Новата култура

Учителят Петър Дънов в град Нови пазар

Учителят Петър Дънов (1864-1944) е живял в Нови пазар от 1899 до 1901 година.

Тук неговия баща поп Константин Дъновски (1830-1918) година е бил свещеник от 1898 до 1903 година. За Нови пазар, Петър Дънов казва *“Аз се завърнах у дома”*. Тук стават важни събития за бъдещата му духовна мисия.

Предистория

На 20.12.1746 година в Солунската църква „Панагия Лагудяни“ се извършва агрипиния, 40 дни от зверското убийство на християни. Всенощно бдение е водено от отец Теофани Светогорски, 77 годишен старец аскет. Тогава им се явяват трима мъже и една девойка огряни в светлина. Девойката го приближила и му заявявала волята на Бога за освобождение на християнските народи и с най-голямо благоволение за измъчения български народ.

След тази случка, отец Теофан отива в Ерусалим, където отпечатва и освещава 153 антиминос. Антиминсът е плат на който е изобразено погребението на Христос. С този плат се е извършвало богослужение и е играело ролята на свети църковен престол.

12 години по-късно отец Теофани се завръща в Света гора /Атон/ и предава антиминосите на манастирите и на монаси от различни националности. Всички те обединени започват постоянна служба за освобождение на поробените християнски народи.

Поп Константин Дъновски

/1831-1918 /

баща на Петър Дънов

Роден в с. Устово, сега квартал на град Смолян. Получава добро за времето си образование. През 1847 г. се преселва да живее и работи в град Варна.

През 1854 г. младия Константин Дъновски, решава да се посвети на монашество. На път за Света гора претърпява корабощение и отива в град Солун. На 10 април той посещава старата църква, превърната в джамия, където се пазят мощите на св. Димитър Солунски. Там му се явява старец, който му предава послание, че има мисия и трябва да се върне в земите от където е дошъл и че Божият Промисъл определил това място да бъде „праг на чудни световни промени“. Тайствения старец завършва с думите: „*очите ти непременно ще видят всичко речено от Господа*“ и че ще роди „*Прославенний Вожд*“. Мистериозния старец му дава антиминос, един от 153 - те. Посочил му цифрата 153 и годината 1747 и му е казал,

че сбора на тези две цифри ще му покажат годината, когато ще стане това божествено знамение. Тази година е 1900 а мястото е град Нови пазар.

Завръщайки се в гр. Варна, младия Константин Дъновски започва да работи за обединение на всички българи във варненско и става водач в борба за самостоятелна българска църква и просвета. Той получава силна подкрепа на чорбаджи Атанас Георгиев /1805 -1865/ кмет на село Хадърджа, сегашното село Николаевка – варненска област, който го прави учител и по-късно свещеник.

От 1809 г. Цариградската патриаршия забранява българският език за църковните служения, води политика за унищожение на българската книжнина и език.

На 14 февруари 1865 година в църквата „Св. Архангел Михаил“ в гр. Варна, поп Константин изнася неделната празнична литургия на старобългарски. Това е първата църковна служба на старобългарски език в гр. Варна.

От 1898 до 1903 година поп Константин Дъновски служи в църквата „Света Петка“ в град Нови пазар. Тук той става свидетел на солунското пророчество, очите му да видят прага на Новата култура.

Учителят Петър Дънов живее в град Нови пазар от 1899 до1901

• От тук чрез писма до своите ученици организира първата среща и събор на Бялото Братство, които се провеждат в град Варна 1900 г.

• В Нови пазар в присъствието на своя баща поп Константин са проведени „7 разговора с Духа Господен“. За тях Петър Дънов в писмо до своя ученик Пеню Киров пише:

„*Господ почна да ми говори на 25 юни и свърши последния си разговор на 8 юли*“.

• В „*Червеното тefтерче*“ на Учителя Петър Дънов е записано: „*5 ноември 1900 година - този е денят, в който Господ ме е осенил със Святия си Дух*“

• В Народно читалище „Св. Димитър“ в град Нови Пазар, Петър Дънов изнася своята първа публична сказка. Датата е 1 октомври 1900 година и сказката носи заглавие „*Трите неща*“.

• На 27 ноември 1900 г. в писмо до Пеню Киров пише „*Така се молете*“ и дава „*Добрата молитва*“,

като заявява, че молитвата е продиктувана от „*Светия Дух*“. Добрата молитва става основна за последователите на Бялото братство.

• В Нови пазар Учителят създава местна група приятели. В писмо до Пеню Киров от 8 ноември 1900 г.: „*Аз имам да ви съобщя една радостна вест - Господ ми е дал тук наскоро няколко души приятели. Двама от тях особено се интересуват от Господа*“... „*Господ под сега ги въвежда в тесния път на Своего Царство. Миналата неделя ходихме да се разхождаме във от града и имахме добър разговор.*“ Младия приятел е Крум Панайотов Кърджиев род.1885, който по-късно става учител и писател.

• От град Нови пазар, през пролетта на 1901 г. тръгва пеш на първата си обиколка из България. Това е началото на просветителската му мисия. Посещава Варна, Бургас, Ямбол, Сливен, Пловдив и други градове и спира в град София.

Как е изглеждал Петър Дънов през 1900 г. Ето и едно описание дадено от неговия ученик Тодор Стойменов. „*Учителя беше млад енергичен мъж, изискано облечен, който говореше охотно, както и охотно мълчеше и слушаше с усмивка събеседника. Обичаше да се шегува*“.

Стоянка Илиева

/1899-1981/

Родена в гр. Нови пазар става една – ученичка на Учителя Петър Дънов.

В Нови пазар Учителят по покана на граждани е посещавал техните домове. При тези срещи на духовно просвещение той им е дарявал книгата си „*Наука и възпитание*“. През 1899 година той посещава дома на Стоянка Илиева. През същата година се е родила и Стоянка. През 1921 година тя завършва Учителския институт в гр. Шумен, а през 1922 година във Велико Търново се запознава с Учителя. От тогава Стоянка Илиева става негова ученичка. Установява се да живее в София в комунално селище на Бялото Братство, наречено „*Изгрева*“/Изгрева на Новата човешка култура/. Стоянка работи като учителка, но духовно изучава „*Учението на Бялото*